

MODEL WSPÓŁPRACY SZKOŁY ZAWODOWEJ I UCZELNI

DLA ZAWODU TECHNIK PRZEMYSŁU MODY
SYMBOL CYFROWY ZAWODU 311941

OPRACOWANY W RAMACH PROJEKTU
„MODEL WSPÓŁPRACY SZKÓŁ ZAWODOWYCH ZE SZKOŁAMI WYŻSZYMI W ZAKRESIE KSZTAŁCENIA
W ZAWODACH Z GRUPY BRANŻOWEJ TEKSTYLNO-ODZIEŻOWEJ DLA ZAWODU TECHNIK PRZEMYSŁU MODY”
w ramach Programu operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój na lata 2014-2020 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego

CKZiU | Politechnika Łódzka | Sosnowiec 2020

Spis treści

1. OPIS INSTYTUCJI PODEJMUJĄCYCH WSPÓŁPRACĘ	4
2. CZYNNIKI WYZNACZAJĄCE WARUNKI WSPÓŁPRACY	12
3. ZADANIA REALIZOWANE W PARTNERSTWIE	14
4. OPIS FORM WSPÓŁPRACY (ZAJĘCIA, WYKŁADY, WEBINARY)	15
5. MODEL WSPÓŁPRACY W OBIEKTYWIE	33
6. KORZYŚCI WYNIKAJĄCE ZE WSPÓŁPRACY DLA SZKOŁY I UCZELNI	41
7. ZAŁĄCZNIKI	44
8. AKTY PRAWNE WARUNKUJĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE TECHNIK PRZEMYSŁU MODY:	54

Wprowadzenie

Celem kształcenia zawodowego jest przygotowanie uczących się do wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy. Zadania podmiotów prowadzących kształcenie zawodowe oraz sposób ich realizacji są uwarunkowane zmianami zachodzącymi w otoczeniu gospodarczo-społecznym, na które wpływają między innymi wzrost oczekiwań pracodawców w zakresie poziomu wiedzy i umiejętności pracowników. Elastycznemu reagowaniu systemu kształcenia zawodowego na potrzeby rynku pracy oraz mobilności edukacyjnej i zawodowej absolwentów służy szeroko pojęte kształcenie, oparte na nowych technologiach, nowoczesnym wyposażeniu oraz wysoko wykwalifikowanej kadrze dydaktycznej. Zadania te skłaniają do poszukiwania rozwiązań w zakresie poszukiwania różnych rozwiązań, pozwalających na podniesienie jakości kształcenia w tym nawiązania współpracy pomiędzy szkołami, a uczelniami prowadzącymi kształcenie w branży przemysłu mody.

Opracowany model współpracy szkoły zawodowej i uczelni dla zawodu technik przemysłu mody bazuje na doświadczeniu wypracowanym w okresie współpracy Technikum Nr 7 Projektowania i Stylizacji Ubioru w CKZiU w Sosnowcu i Politechniki Łódzkiej – Wydział Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów.

Prezentowany model współpracy ukierunkowany jest przede wszystkim na wspieranie rozwoju zawodowego ucznia i powstał w ramach realizacji projektu „Model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodach z grupy branżowej tekstylno-odzieżowej dla zawodu technik przemysłu mody” współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (POWER).

1. OPIS INSTYTUCJI PODEJMUJĄCYCH WSPÓŁPRACĘ

CENTRUM KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO I USTAWICZNEGO W SOSNOWCU¹

Jest zespołem szkół ponadpodstawowych, policealnych i branżowych, prowadzącym także kwalifikacyjne kursy zawodowe.

Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Sosnowcu jest zespołem, w skład którego wchodzi szkoła branżowej usługi na poziomie technikum, branżowej szkoły I stopnia, branżowej szkoły II stopnia, szkoły policealnej i kwalifikacyjnych kursów zawodowych. Historia i doświadczenie szkół wchodzących w strukturę CKZiU pozwoliły na stworzenie nowoczesnej placówki kształcenia zawodowego i ustawicznego.

Centrum tworzy programy edukacyjne, które są interesujące dla uczniów i otwarte na potrzeby pracodawców. Proponuje szeroki zakres kształcenia w różnych zawodach i zaspokaja rosnące zainteresowanie młodzieży. Kształci w zawodach z branży odzieżowej, fryzjerskiej, fotograficznej, kosmetycznej, ekonomicznej, reklamowej, handlowej oraz gastronomicznej, hotelarskiej i turystycznej.

Placówka systematycznie podnosi jakość kształcenia poprzez stosowanie efektywnych technologii nauczania, tworzenie nowoczesnych programów dydaktycznych oraz ciągle dostosowywanie oferty kształcenia do zmian zachodzących na krajowym i europejskim rynku pracy. Poprzez współpracę z przedsiębiorcami wdraża innowacyjne rozwiązania edukacyjne. Ogromne znaczenie ma dobrze wyposażona baza techno-dydaktyczna, zapewniająca kompleksowe przygotowanie uczniów do wykonywania zawodu.

Uczniowie biorą udział w wielu projektach i konkursach na szczeblu regionalnym, ogólnopolskim i międzynarodowym, gdzie osiągają liczne sukcesy.

---

¹ <https://ckziu.com/>

TECHNIKUM NR 7 PROJEKTOWANIA I STYLIZACJI UBIORU²

Historia szkoły sięga swoimi początkami 1945 roku. Jeszcze trwała II wojna światowa, a już 1 lutego 1945 roku utworzono Publiczną Szkołę Doksztalania Zawodowego w Sosnowcu, którą rychło przemianowano na Publiczną Średnią Szkołę Zawodową. Placówka rozpoczęła działalność dydaktyczną (zajęcia z uczniami) już w kwietniu 1945 roku.

W roku szkolnym 1952/1953 pełna nazwa szkoły brzmiała: Zasadnicza Szkoła Zawodowa Ministerstwa Przemysłu Drobego i Rzemiosła w Sosnowcu. Od 1981 roku nazwa szkoły uległa zmianie na Zespół Szkół Włókienniczo - Odzieżowych.

W latach 80-tych w szkole wprowadza się pierwsze „pokazy mody”, będące odzwierciedleniem wysiłku i podsumowaniem pracy młodzieży kończącej szkołę. Przykładem jest pokaz mody zorganizowany w 1984 roku na Międzyszkolnym Konkursie Oświaty Zdrowotnej. W 2004 roku nastąpiła zmiana nazwy na Zespół Szkół Projektowania i Stylizacji Ubioru, a następnie na Technikum nr 7 Projektowania i Stylizacji Ubioru w Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Sosnowcu ul. Grota Roweckiego 64.

Szkoła angażuje się w inicjatywy sprzyjające wzmocnieniu potencjału i wizerunku branży odzieżowo-tekstylnej, m.in.: udział w ogólnopolskim projekcie FOSO - Forum Odbudowy Szkolnictwa Odzieżowego, „Nauczyciel szkoły odzieżowej w nowoczesnym przedsiębiorstwie przemysłu mody”, udział w branżowym seminarium „Szwalnia - tylko dla profesjonalistów”, organizowanym cyklicznie w Łodzi. Kadra nauczycielska zapraszana jest do udziału w konsultacjach dotyczących rozwoju branży odzieżowo-tekstylnej w ramach współpracy ze Związkiem Przedsiębiorców Przemysłu Mody „Lewiatan”.

Działania szkoły niejednokrotnie zostały uhonorowane prestiżowymi certyfikatami i tytułami.

W 2004 roku szkoła uzyskała certyfikat „SZKOŁY Z KLASĄ”, a w 2006 roku „SZKOŁY PRZYJAZNEJ UCZNIOM”.

² <https://ckziu.com/>

W 2010 roku aktywność szkoły została nagrodzona w środowisku branży odzieżowej, została laureatem Nagrody „Szkoła Przemysłu Mody 2010”. I miejsce oraz tytuł „Lidera Edukacji Zawodowej” w obszarze włókienniczo-odzieżowym i skórzanym w ramach ogólnopolskiego konkursu zorganizowanego przez Ministerstwo Edukacji Narodowej. W 2015 została laureatem Ogólnopolskiego Konkursu „SZKOŁA DLA PRACODAWCÓW – PRACODAWCY DLA SZKOŁY”, a w 2018 zdobyła KARTĘ JAKOŚCI MOBILNOŚCI w obszarze kształcenia i szkolenia zawodowego w ramach programu Erasmus+.

POLITECHNIKA ŁÓDZKA³

Politechnika
Łódzka

Politechnika Łódzka jest publiczną, autonomiczną, akademicką szkołą wyższą, mającą osobowość prawną. Uczelnia działa na podstawie ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Statutu Politechniki Łódzkiej. PŁ nadaje tytuły zawodowe magistra inżyniera, magistra, magistra inżyniera architekta, magistra sztuki, inżyniera architekta oraz licencjata. Nadaje także stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego.

Politechnika Łódzka jest jedyną uczelnią techniczną w regionie i jedną z największych w kraju.

Obecnie w uczelni kształci się około 20 000 studentów na 9 wydziałach: Mechanicznym, Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki, Chemicznym, Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów, Biotechnologii i Nauk o Żywności, Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, Fizyki Technicznej, Informatyki i Matematyki Stosowanej, Organizacji i Zarządzania oraz Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska oraz w 3 jednostkach międzywydziałowych: Kolegium Gospodarki Przestrzennej, Kolegium Logistyki i Kolegium Towaroznawstwa.

Uczelnia stwarza szerokie możliwości studiowania i podnoszenia kwalifikacji. Do wyboru są 44 kierunki studiów, studia doktoranckie oraz podyplomowe.

Unikatową jednostką PŁ jest Centrum Kształcenia Międzynarodowego – *International Faculty of Engineering*, w którym studia prowadzone są w języku angielskim i francuskim. Sprzyja to umiędzynarodowieniu kształcenia i prowadzeniu wymiany studenckiej z uczelniami zagranicznymi. Programy studiów w Politechnice są cały czas aktualizowane zgodnie z rozwojem współczesnej wiedzy oraz zmieniającym się otoczeniem.

W Politechnice Łódzkiej pracuje 1580 nauczycieli akademickich, a prowadzone przez nich badania w wielu dziedzinach nauki i technologii należą do czołowych w kraju i zagranicą. Dowodem tego są publikacje w najlepszych czasopismach, znaczący udział w pracach międzynarodowych stowarzyszeń oraz liczne medale i nagrody na światowych targach innowacji i wynalazków (np. Bruksela, Grenoble, Pittsburg, Osaka,).

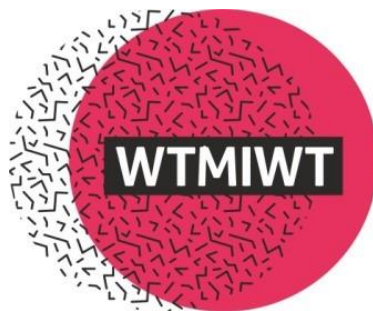
³ <https://www.p.lodz.pl/pl/lista/ogolne-informacje-pl>

Od początku swojego istnienia uczelnia podejmuje współpracę z przemysłem. Podpisywane są umowy zarówno z dużymi firmami z kapitałem zagranicznym, jak i z firmami prywatnymi oraz państwowymi. Prace te mają charakter naukowy, badawczy, rozwojowy, usługowy i ekspercki. Co roku realizowanych jest kilkaset projektów badawczych dla KBN. Uczelnia jest jednym z głównych organizatorów tworzonego w naszym mieście Łódzkiego Parku Naukowo-Technologicznego oraz silnie wspiera powstający w Bełchatowie Regionalny Park Technologiczno-Przemysłowy.

PŁ szczyli się również Centrum Diagnostyki i Terapii Laserowej – jedyną tego typu jednostką w polskich szkołach wyższych.

Politechnika Łódzka uczestniczy we współpracy międzynarodowej obejmującej zarówno wymianę studentów jak i programy naukowe. Toczy się ona w ramach podpisanych umów oraz nieformalnych kontaktów z uniwersytetami, firmami i ośrodkami naukowymi w kilkudziesięciu krajach świata. Co roku realizowanych jest wiele międzynarodowych projektów oraz ukazuje się kilkaset publikacji z partnerami zagranicznymi. Kontakty międzynarodowe to także organizowanie i udział pracowników uczelni w licznych konferencjach. Szczególnie aktywna współpraca międzynarodowa odbywa się z takimi krajami europejskimi jak: Wielka Brytania, Francja, Niemcy, Włochy, Czechy, Holandia, Rosja, kraje skandynawskie, ale także z USA, Japonią, czy Meksykiem.

WYDZIAŁ TECHNOLOGII MATERIAŁOWYCH I WZORNICTWA TEKSTYLÓW POLITECHNIKI ŁÓDZKIEJ⁴

To jedyny w Polsce wydział kształcący wysokiej klasy specjalistów z dziedziny nowoczesnych technologii włókienniczych, a także jedyny w Politechnice Łódzkiej i w kraju, kształcący zarówno w dziedzinach technicznych jak i artystycznych.

Uczelnia proponuje cztery kierunki studiów: Włókiennictwo, Wzornictwo, Inżynieria Materiałowa oraz Inżynieria Bezpieczeństwa Pracy.

Każdego roku jest rozszerzana i unowocześniana. W roku akademickim 2016/2017 na nowym kierunku Włókiennictwo i Przemysł mody wprowadzony został program studiów wzbogacony o przedmioty artystyczne. Wydział dostosowuje istniejące programy kształcenia do aktualnych potrzeb rynkowych, tak aby absolwenci bez trudu mogli znaleźć pracę i realizować swoje zawodowe ambicje. Uruchomiono nowy atrakcyjny kierunek Inżynieria Wzornictwa Przemysłowego. Jest to kierunek o profilu praktycznym i kończący się tytułem inżyniera. Dzięki interdyscyplinarnemu wykształceniu studenci inżynierii wzornictwa przemysłowego poznają w teorii i praktyce, jak tworzyć projekty użytkowe dla firm produkcyjnych oraz badać i przewidywać zachowania konsumentów.

Uczelnia kształci przyszłe kadry dla potrzeb nowoczesnej gospodarki, uwzględniając szybki rozwój technologii, postępującą globalizację, tempo zmian rynkowych. Studenci nabywają umiejętności takie jak kreatywność, praca zespołowa, umiejętność podejmowania decyzji, a co najważniejsze otrzymują wiedzę merytoryczną na najwyższym poziomie. Aby promować nowoczesną gospodarkę, Wydział również staje się przykładem organizacji dynamicznej, dla której ciągły proces zmian jest naturalnym zjawiskiem rynkowym. Systematycznie unowocześniają laboratoria, sprzęt, sale wykładowe, jak również kadre akademicką.

Politechnika Łódzka ma bogate doświadczenie dotyczące współpracy ze szkołami: Technikami, Liceami Ogólnokształcącymi i Szkołami Podstawowymi.

⁴ <http://www.style.p.lodz.pl/>

Uczelnia proponuje uczniom min:

- Wizyty uczniów, podczas, których uczestniczą w wykładach o różnej tematyce, zwiedzają pracownie i laboratoria oraz uczniowie biorą udział w ciekawych zajęciach praktycznych.
- Ogólnopolskie Seminarium Studenckie TEXTIL organizowane przez: Wydział Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej

Uczestnictwo w konkursach i zajęciach organizowanych dla uczniów szkół branży modowej np. Seminarium TEXTIL organizowane jest w ramach corocznego Festiwalu Techniki, Nauki i Sztuki i ma charakter konkursowy. Uczniowie szkół średnich prezentują się w kategoriach obejmujących: pokazy mody, ekspozycje modelowe, ekspozycje plakatów oraz prezentacje multimedialne. Konkurs ten to szansa i możliwość dla młodych ludzi do zaprezentowania swojej kreatywności, pokazania swoich projektów oraz zapoznania się z potencjałem i ofertą Wydziału Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów PŁ.

Seminarium organizowane jest w ramach corocznego Festiwalu Techniki, Nauki i Sztuki i kierowane jest do uczniów szkół przemysłu mody. Organizowane seminarium daje młodym ludziom możliwość zaprezentowania swoich projektów, zapoznania się z ofertą edukacyjną Wydziału, uczestniczenie w ciekawych wykładach.

Kolejnym przykładem współpracy między szkołą techniczną a Szkołą Wyższą jest współpraca Technikum nr 7 Projektowania i Stylizacji Ubioru w Sosnowcu, a Politechniką Łódzką, które wspólnie organizują Ogólnopolską Olimpiadę Wiedzy i Umiejętności z Zakresu Projektowania Wytwarzania Odzieży.⁵

Celem Olimpiady jest:

- rozwijanie wśród młodzieży zainteresowania projektowaniem odzieży i procesami jej wytwarzania,
- kształtowanie nawyku doskonalenia zawodowego u uczniów i absolwentów szkół odzieżowych,
- propagowanie wśród młodzieży wizerunku przemysłu odzieżowego,
- podniesienie poziomu kształcenia zawodowego,
- lepsze przygotowanie uczniów do podejmowania dalszego kształcenia w szkołach wyższych na kierunkach związanych z projektowaniem, stylizacją i technologią odzieży,
- zachęcanie młodzieży do współzawodnictwa,
- nawiązywanie współpracy między nauczycielami, szkołami i ośrodkami nauczycielskimi.

⁵ https://ckziu.com/images/Dokumenty/olimpiada_brzowa_2019_2020/Regulamin_olimpiady.pdf

Organizatorem olimpiady jest Wydział Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej. Odpowiada on za część merytoryczną. Komitet Główny ma siedzibę w Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego Technikum nr 7 w Sosnowcu.

Celem Olimpiady jest upowszechnianie nauki w zakresie Włókiennictwa w specjalności Odzieżownictwo wśród uczniów szkół ponadpodstawowych. Znajomość nowoczesnych technologii w przemyśle tekstylnym, jak również procesów i mechanizmów występujących w gospodarce, zapewnia uczniom jak najlepszy start w dorosłe życie. Upowszechnianie wiedzy technicznej sprzyja szeroko rozumianej przedsiębiorczości i kreatywności młodego pokolenia, ukierunkowanej na rozwój branży przemysłu mody w Polsce. Olimpiada jest przedsięwzięciem, którego zadaniem jest propagowanie wśród młodzieży wizerunku przemysłu mody, który jest jedną z najważniejszych gałęzi przemysłu lekkiego w Polsce i poza jej granicami.

2. CZYNNIKI WYZNACZAJĄCE WARUNKI WSPÓŁPRACY

Program specjalizacji „*Konsumpcjonizm odzieżowy we współczesnym świecie*”. został opracowany przy współpracy Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Sosnowcu ul. Grota-Roweckiego 64 z Politechniką Łódzką w ramach projektu „Model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodach z grupy branżowej tekstylno-odzieżowej dla zawodu technik przemysłu mody”. Stanowi on uzupełnienie dla programu nauczania dla zawodu technik przemysłu mody. Opracowany został z uwzględnieniem podstawy programowej kształcenia w zawodach w oparciu o diagnozę i potrzeby uczniów. Program ten ma na celu zwiększenie atrakcyjności kształcenia zawodowego na kierunku technik przemysłu mody, wzmocnienia powiązania pomiędzy kształceniem zawodowym na poziomie szkoły średniej i szkolnictwem wyższym, zwiększenia atrakcyjności na rynku pracy dla przyszłych uczniów oraz dopasowanie oferty edukacyjnej szkoły do aktualnych potrzeb rynku pracy.

Obecnie w Europie branża przemysłu mody postrzegana jest jako przemysł strategiczny, nowoczesny i innowacyjny. Dynamiczny rozwój sektora odzieżowego przewidyuje międzynarodowy rozwój produkcji w obszarze odzieży codziennej i specjalistycznej, produkcji masowej i indywidualnej, jej wyjście na rynki spoza Unii Europejskiej oraz ściślejszą współpracę producentów z ośrodkami badawczo-rozwojowymi poprzez opracowanie i wdrożenie innowacyjnych rozwiązań technologicznych. O potrzebie wykształcenia wykwalifikowanej kadry świadczą ostatnie wyniki badań z zakresu zatrudnienia. – Wskazano w nich na wzrost zatrudnienia w części tekstylnej o 6%, w części odzieżowej o 1,5% (dane rok 2015/2016), wzrost produkcji w części tekstylnej o 13%, w części odzieżowej o 4,5% (dane rok 2015/2016). Co więcej, 53% produkcji kierowana jest na eksport. Przemysł włókienniczy i mody to cały cykl życia odzieży, od produkcji aż do utylizacji. Jest najszybciej rozwijającym się sektorem w Polsce – stanowi blisko 6% polskiego PKB i 4,5% polskiego eksportu. To 40 tys. firm, dających zatrudnienie ponad 200 tys. osób. Ilość zakładów odzieżowych, włókienniczych i skórzanych w Polsce plasuje nas na drugiej pozycji w Unii Europejskiej, a wielkość zatrudnienia daje nam trzecie miejsce. 50% produkcji jest eksportowana, co świadczy o innowacyjności i wysokiej jakości produktów.

KPMG ocenia, że przyszłość branży jest silnie związana ze stałym rozwojem e-commerce i pojawianiem się nowych sklepów internetowych. KPMG jest globalną organizacją niezależnych firm świadczących usługi audytorsko-doradcze.⁶

Według dostępnych danych w 2017 r. 54% Polaków przynajmniej raz dokonało zakupu w sieci. Warto podkreślić, że aż 73% z nich kupuje właśnie odzież. Jednocześnie, jak podaje *Euromonitor International*, w ostatnich latach liczba sklepów odzieżowych systematycznie spada i szacuje się, że w 2018 r. z rynku zniknie 1000 sklepów. Analitycy nie prognozują jednak spadku sprzedaży odzieży i obuwia, a raczej wzrost i przeniesienie jej do kanału internetowego.

Szacuje się, że do 2022 r. sektor odzieżowy w Polsce osiągnie wartość ponad 43 mld zł. Na sektor odzieżowy silnie wpływają ogólne trendy konsumenckie. Jednocześnie jest to branża najszybciej reagująca na zmieniające się trendy. Najważniejszymi czynnikami, które definiują działania branży, jej przyszłość i kształtują cały rynek są digitalizacja, globalizacja oraz dbałość o ochronę środowiska.

Odpowiedź przemysłu modowego na wyzwanie dotyczące negatywnego wpływu, jaki wywiera on na środowisko naturalne, nie może sprowadzać się oczywiście wyłącznie do deklaracji i zobowiązań dotyczących przyszłych działań proklimatycznych. Potrzebne są głębokie przeobrażenia w funkcjonowaniu branży mody. Już od co najmniej kilku lat możemy zaobserwować szereg konkretnych działań zmniejszających szkodliwy wpływ branży mody na środowisko. Do najważniejszych należy koncepcja zrównoważonego rozwoju, która wytycza kierunek dokonującej się na naszych oczach transformacji sektora mody. Jak wynika z obecnego raportu KPMG, blisko 1/3

---

⁶ [O KPMG - KPMG Poland \(home.kpmg\)](#)

Polaków jest dzisiaj gotowa zapłacić więcej za produkty, które zostały wytworzone w sposób przyjazny dla środowiska. Coraz większa grupa konsumentów dokonuje wyboru marki uwzględniając stopień jej zaangażowania w implementację zasad zrównoważonego rozwoju. Prośrodowiskowe marki odzieżowe są dziś doceniane i wybierane częściej przez konsumentów.

Technik przemysłu mody to zawód, który przygotowuje absolwenta do wykonywania zadań zawodowych wymaganych przez rynek branżowy. Realizacja programu specjalizacji w tym zawodzie pozwala:

- **na kształtowanie umiejętności kreatywnego myślenia,**
- **na kształtowanie kompetencji społecznych,**
- **rozwoja zainteresowania techniczne,**
- **rozwoja wyobraźnię przestrzenną,**
- **rozwoja kompetencje interpersonalne,**
- **kształtuje odpowiedzialność za środowisko,**
- **kształtuje świadomość ekologiczną w przemyśle tekstylno-odzieżowym.**

Rynek odzieżowy w Polsce jest wart ok. 36 mld zł i ma tendencję wzrostową. Rokowania te wydają się pozytywne, jednak tylko dla gospodarki. — Środowisko naturalne bardzo na tym cierpi. Kształtowanie świadomości ekologicznej to obecnie jedno z najistotniejszych wyzwań z punktu widzenia ekonomii, filozofii czy gospodarki przyjaznej środowisku i produktów ekologicznych. Stosowanie w produkcji tych technologii, które spełniają normy techniczne i ekologiczne, wpływa na jakość gotowego wyrobu odzieżowego, co w dłuższej perspektywie przyczynić się może do wzrostu jego konkurencyjności na rynku mody.

3. ZADANIA REALIZOWANE W PARTNERSTWIE

W ramach projektu *Nowoczesny model współpracy uczelni wyższej ze szkołą zawodową w zakresie kształcenia w zawodach z grupy branży przemysłu mody dla zawodu technik przemysłu mody* zrealizowano następujące zadania:

- Opracowano dostosowany do potrzeb rynku pracy program nauczania dla zawodu technik przemysłu mody .
- Opracowano organizację zajęć dla zawodu technik przemysłu mody dla uczniów przez wykładowców z wykorzystaniem bazy dydaktycznej szkoły zawodowej i wyższej.
- Wypracowano propozycję działań mających na celu zapoznanie uczniów i nauczycieli kształcenia zawodowego z nowymi technikami/technologiami stosowanymi w branży przemysłu mody.
- Opracowano formy doskonalenia nauczycieli kształcenia zawodowego w zawodzie technik przemysłu mody.
- Wdrożono pilotażowe przykładowe rozwiązania w zakresie współpracy szkół prowadzących kształcenie zawodowe z uczelniami w klasie patronackiej (kl. I Technikum nr 7 projektowania i stylizacji Ubioru w CKZiU w Sosnowcu) w roku szkolnym 2019/2020.
- Zwiększono udział uczelni wyższych w zakresie wzmocnienia praktycznych elementów kształcenia w szkole.
- Zwiększono poziom współpracy pomiędzy szkołą wyższą a szkołą zawodową w zakresie praktycznej nauki zawodu.
- Wprowadzono nowe elementy do specjalizacji poszerzające perspektywę postrzegania zawodu technik przemysłu mody.
- Zwiększono atrakcyjność kształcenia w branży przemysłu mody dla zawodu technik przemysłu mody wśród osób młodych.
- Uatrakcyjniono dualny system kształcenia pozwalający na lepsze łączenie kształcenia zawodowego z wymaganiami rynku pracy i zapotrzebowaniem kadrowym przedsiębiorstw rynku mody.

Szkolenia dla nauczycieli są jedną z form doskonalenia pracy nauczycieli zajęć teoretycznych i praktycznych pracujących z uczniami na kierunku technik przemysłu mody. Program opracowany w ramach projektu „Nowoczesny model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodach z grupy branżowej tekstylno-odzieżowej dla zawodu technik przemysłu mody” ukierunkowany jest na zapoznanie nauczycieli z technikami pracy wykorzystywanymi w branży przemysłu mody. Szkolenia w ramach programu mają przygotować uczestników do sprawnego poruszania się w nowoczesnym, zautomatyzowanym i skomputeryzowanym przemyśle branży przemysłu mody. Zajęcia prowadzone na Politechnice Łódzkiej przez wykładowców akademickich, dają gwarancję aktualnej wiedzy opartej na dużym doświadczeniu z wykorzystaniem bogatego, nowoczesnego zaplecza technicznego.

4. OPIS FORM WSPÓŁPRACY (ZAJĘCIA, WYKŁADY, WEBINARZY)

Zadania partnerskie realizowano w różnorodnych formach współpracy:

- wykłady i zajęcia dla uczniów prowadzone przez wykładowców Politechniki Łódzkiej w Łodzi oraz w Sosnowcu;
- webinaria dla uczniów prowadzone przez wykładowców z Politechniki Łódzkiej;
- dokumentowanie zajęć odbywających się w ramach projektu w postaci fotografii i filmów.

HARMONOGRAM ZAJĘĆ

Legenda:

W – webinaria

S – zajęcia w Sosnowcu

PŁ – zajęcia na Politechnice Łódzkiej

Tabela 1. MODUŁ 1, MODUŁ 2

	DATA	GODZ.	Lp godz.	ZAJĘCIA
MODUŁ 1				
W1	Wt.	14:20 – 14:40	1	webinarium 1 (grupa 1+2)
		14:45 – 15:05	1	webinarium 2 (grupa 1+2)
S1	Pt.	10:40 – 11:25	2	Wprowadzenie do technik druku na tekstyliach. (grupa 1+2)
		11:45 – 12:30		
		12:40 – 13:25	2	Wprowadzenie do technik haftu na tekstyliach. (grupa 1+2)
		13:30 – 14:15		
		11:00 – 12:05	3	Konstrukcja, modelowanie i wizualizacja - cz. 1 (grupa 1)
		12:10 – 13:15		

PŁ1	Pon.	11:00 – 12:05	3	Skaner 3D– skanowanie sylwetki i transport do systemu CAD LECTRA (grupa 2)
		12:10 – 13:15		
		13:45 – 14:50	3	Konstrukcja, modelowanie i wizualizacja - cz. 1 (grupa 2)
		14:55 – 16:00		
		13:45 – 14:50		
14:55 – 16:00				
MODUŁ 2				
W2	Wt.	14:20 – 14:40	1	webinarium 3 (grupa 1+2)
		14:45 – 15:05	1	webinarium 4 (grupa 1+2)
S2	Śr.	10:40 – 11:25	3	Projekt autorskiego T-shirtu w programie COREL -część 1. (grupa 1)
		11:45 – 12:30		
		12:40 – 13:25		
		10:40 – 11:25	3	Klasyfikacja dzianin oraz wprowadzenie do metod badania dzianin odzieżowych. (grupa 2)
		11:45 – 12:30		
		12:40 – 13:25		
		13:30 – 14:15	3	Projekt autorskiego T-shirtu w programie COREL -część 1. (grupa 2)
		14:20 – 15:05		
		15:15 – 16:00		
		13:30 – 14:15	3	Klasyfikacja dzianin oraz wprowadzenie do metod badania dzianin odzieżowych. (grupa 1)
14:20 – 15:05				
15:15 – 16:00				
		11:00 – 12:05	3	Konstrukcja, modelowanie i wizualizacja 3D autorskiego projektu T-shirtu w systemie CAD ASSYST- część 2. (grupa 1)
		12:10 – 13:15		

PŁ2	Czw.	11:00 – 12:05	3	Badanie parametrów dzianin – m.in. ścisłość, przewodność, rozciągliwość i wytrzymałości. (grupa 2)	
		12:10 – 13:15			
		13:45 – 14:50	3		Konstrukcja, modelowanie i wizualizacja 3D autorskiego projektu T-shirtu w systemie CAD ASSYST- część 2. (grupa 2)
		14:55 – 16:00			
13:45 – 14:50	3	Badanie parametrów dzianin – m.in. ścisłość, przewodność, rozciągliwość i wytrzymałości. (grupa 1)			
14:55 – 16:00					

Tabela 2. MODUŁ 3

	DATA	GODZ.	Lp godz.	ZAJĘCIA			
W3	Wt.	10:40 – 11:00	1	webinarium 5 (grupa 1+2)			
		11:05 – 11:25	1	webinarium 6 (grupa 1+2)			
S3	Śr.	10:40 – 11:25	3	Nowoczesne materiały tekstylne i nietekstylne w projektowaniu . (grupa 1)			
		11:45 – 12:30					
		12:40 – 13:25					
		10:40 – 11:25	3		Wprowadzenie do metod badania tekstyliów odzieżowych. Badania tekstyliów. (grupa 2)		
		11:45 – 12:30					
		12:40 – 13:25					
PŁ3	Wt.	11:00 – 12:05	4	Nanoszenie przygotowanych (sublimacja, sito). (grupa 1)			
		12:10 – 13:15					
		11:00 – 12:05	4			Naniesienie projektu graficznego (haft). (grupa 2)	
		12:10 – 13:15					
		13:45 – 14:50	4		Nanoszenie przygotowanych (sublimacja, sito). (grupa 2)		
		14:55 – 16:00					
		13:45 – 14:50	4				Naniesienie projektu graficznego (haft). (grupa 1)
		14:55 – 16:00					

Tabela 3. MODUŁ 4

	DATA	GODZ.	Lp Godz.	ZAJĘCIA
W4	Pon.	14:20 – 14:40	1	webinarium 7 (grupa 1+2)
		14:45 – 15:05	1	webinarium 8 (grupa 1+2)
S4	Czw.	10:40 – 11:25	3	Realizacja projektów T-shirtów wg. rysunków modelowych. (grupa 1)
		11:45 – 12:30		
		12:40 – 13:25		
		10:40 – 11:25	3	Wprowadzenie do fotografii. (grupa 2)
		11:45 – 12:30		
		12:40 – 13:25		
		13:30 – 14:15	3	Realizacja projektów T-shirtów wg. rysunków modelowych. (grupa 2)
		14:20 – 15:05		
		15:15 – 16:00		
		13:30 – 14:15	3	Wprowadzenie do fotografii. (grupa 1)
		14:20 – 15:05		
		15:15 – 16:00		
PŁ4	Czw.	11:00 – 12:05	3	Fotograficzna sesja zdjęciowa T-shirtów i Toreb. (grupa 1)
		12:10 – 13:15		
		11:00 – 12:05	3	Badania tekstyliów: układność, izolacyjność cieplna, prezentacja manekina termicznego. (grupa 2)
		12:10 – 13:15		
		13:45 – 14:50	3	Fotograficzna sesja zdjęciowa T-shirtów i Toreb. (grupa 2)
		14:55 – 16:00		
		13:45 – 14:50	3	Badania tekstyliów: układność, izolacyjność cieplna, prezentacja manekina termicznego. (grupa 1)
		14:55 – 16:00		

Tabela 4. MODUŁ 5

	DATA	GODZ.	Lp Godz.	ZAJĘCIA
W5	Wt.	14:20 – 14:40	1	webinarium 9 (grupa 1+2)
		14:45 – 15:05	1	webinarium 10 (grupa 1+2)
S5	Czw.	10:40 – 11:25	3	Wprowadzenie do opracowania portfolio. Praca w programie COREL – cz. 2 (grupa 1 i 2)
		11:45 – 12:30		
		12:40 – 13:25		
		13:30 – 14:15	4	Połączenia nitkowe, bez nitkowe. Klasyfikacja maszyn. Warunki współpracy mechanizmów maszyn szyjących. (grupa 1 i 2)
		14:20 – 15:05		
		15:15 – 16:00		
		16:05 – 16:50		
PŁ5	Czerwiec termin do ustalenia	11:00 – 12:05	3	Opracowanie portfolio. Praca w programie Corel- część 3. (grupa 1)
		12:10 – 13:15	3	Podstawy eksploatacji maszyn szyjących II generacji i maszyny do obróbki termicznej. (grupa 2)
		11:00 – 12:05		
		12:10 – 13:15	3	Opracowanie portfolio. Praca w programie Corel- część 3 Podstawy eksploatacji maszyn szyjących II generacji i maszyny do obróbki termicznej. (grupa 2)
		13:45 – 14:50		
		14:55 – 16:00	3	Podstawy eksploatacji maszyn szyjących II generacji i maszyny do obróbki termicznej. (grupa 1)
		13:45 – 14:50		
		14:55 – 16:00		

Wykłady

Jest to najczęstsza metoda nauczania stosowana w edukacji, w której osoba przekazująca wiedzę nie dyktuje tego, co słuchacz ma zapisać w zeszycie, a prowadzi monolog, rozbudowaną wypowiedź na dany temat. Jeżeli istnieje ku temu potrzeba, słuchacze wykładu samodzielnie sporządzają notatki w trakcie wykładu, notując kwestie niejasne, aby zadać po wykładzie pytanie.

Wykład stanowi również podstawową metodę nauczania na uczelniach wyższych. Przyjęło się uważać, że wykład jest jedną z prostszych metod nauczania w szkolnictwie wyższym, zarówno dla słuchaczy, jak i prowadzącego zajęcia. Przeciwnie do innych form zajęć, takich jak ćwiczenia, laboratorium, konwersatorium, czy seminarium, w których studenci biorą czynny udział, niejednokrotnie przygotowując uprzednio część zagadnień i np. prezentując je w postaci referatu, w przypadku wykładu słuchacze pełnią rolę biernego odbiorcy i, zależnie od treści wykładu, mogą nie mieć żadnego wcześniejszego przygotowania w zakresie zagadnień, jakich dotyczy wykład. Stąd też wykład wydaje się dobrą metodą nauczania

Przykłady tematów realizowanych w formie wykładów :

- a) ***Konsumpcjonizm odzieżowy we współczesnym świecie a zrównoważony rozwój w tekstyliach, modzie i reklamie.***
- b) ***Personalizacja ubioru – projektant i klient.***
- c) ***Dress code ubioru – przynależność do grupy czy sposób na manifestowanie idei np. konsumpcjonizmu.***
- d) ***Wprowadzenie do technik haftu na tekstyliach.***
- e) ***Klasyfikacja dzianin oraz wprowadzenie do metod badania dzianin odzieżowych.***
- f) ***Nowoczesne materiały tekstylne i nietekstylne w projektowaniu odzieży i innych wyrobów konfekcjonowanych, m.in. w odzieży specjalistycznej.***
- g) ***Wprowadzenie do metod badania tekstyliów odzieżowych, m.in. Komfortu użytkowania odzieży. Badania tekstyliów: układalność, izolacyjność cieplna, prezentacja manekina termicznego.***
- h) ***Wprowadzenie do fotografii.***

Przykładowy scenariusz wykładów

Tabela 5. Przykładowy scenariusz wykładów:

L.P	Elementy opisu scenariusza	
1	Przedmiot: specjalizacja „Konsumpcjonizm odzieżowy we współczesnym świecie”	
2	Temat zajęć: Badanie parametrów dzianin – m.in. ścisłość, przewodność, rozciągliwość i wytrzymałości.	
3	Autor (nauczyciel): Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Sosnowcu ul. Grota Roweckiego 64	
4	Odbiorcy: Uczniowie technikum nr7	
5	Odniesienia do podstawy programowej:	
	Efekt kształcenia: MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa 3) wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych.	Kryteria weryfikacji: 3) opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych, 4) określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych, 5) wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych.
9	Metody nauczania: <ul style="list-style-type: none"> – ćwiczenia laboratoryjne w grupach, – identyfikacja dzianin – praca w grupach dwuosobowych, – wyznaczenie wybranych parametrów strukturalnych i fizycznych dzianin – praca w grupach dwuosobowych. 	
10	Miejsce pracy : Politechnika Łódzka	11
		Czas trwania zajęć: 3 x 45 min
12	Środki dydaktyczne : <ul style="list-style-type: none"> – komputer + rzutnik – mikroskopy stereoskopowe 6 sztuk do analizy i identyfikacji splotów dzianin – lupy, igły preparacyjne, nożyczki (6 sztuk) 	

	<ul style="list-style-type: none"> – instrumentalna aparatura pomiarowa do badania parametrów strukturalnych i fizycznych dzianin: maszyna wytrzymałościowa, urządzenia do badania przepuszczalności powietrza, waga analityczna, grubościomierz
13	<p>Minimalny zakres wiedzy, umiejętności i kompetencji uczniów niezbędnych do zrozumienia podawanych treści i w opanowania ćwiczonych umiejętności.</p> <p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje dzianiny rządkowe i kolumienkowe, – rozróżnia parametry struktury i właściwości fizyczne dzianin.
14	<p>Zakładany przyrost wiedzy, umiejętności i kompetencji uczniów:</p> <p>Uczeń:</p> <p>Dokonuje identyfikacji dzianin rządkowych i kolumienkowych.</p> <p>Wykonuje badanie parametrów strukturalnych i fizycznych dzianin:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ścisłości rządkowej i kolumienkowej, – grubości, – masy powierzchniowej, – przepuszczalności powietrza, – wytrzymałości i wydłużenia dzianin w kierunku kolumienek i rządków
15. Przebieg lekcji z podziałem na czynności nauczyciela, ucznia	
Czynności nauczyciela :	Czynności ucznia
<ul style="list-style-type: none"> – powitanie grupy, – podanie celów zajęć, – przydzielenie grup do poszczególnych badań, – przekazanie treści dotyczących grupy docelowej, – prezentacja zasady działania urządzeń pomiarowych, – korygowanie pomiarów, – prezentacja materiałów dydaktycznych, – podziękowanie za udział w zajęciach 	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z warunkami i procedurami w laboratorium badawczym, – zapoznaje się z urządzeniami do wykonania pomiarów, – dokonuje identyfikacji dzianin rządkowych i kolumienkowych, – wykonuje badanie parametrów strukturalnych i fizycznych dzianin: <ul style="list-style-type: none"> – - ścisłości rządkowej i kolumienkowej, – - grubości, – - masy powierzchniowej, – - przepuszczalności powietrza, – - wytrzymałości i wydłużenia dzianin w kierunku kolumienek i rządków
<p>16. Ewaluacja wstępna, bieżąca i końcowa osiągnięć uczniów: Analiza nauczyciela – obserwacja i odpowiedź na pytania :</p> <p>Czy zrealizowałem postawione sobie cele zajęć? Skąd wiem, czy i na ile zostały zrealizowane?</p> <p>Czy zastosowane przeze mnie metody pomogły uczniom zrealizować cele? Dlaczego?</p> <p>Czy atmosfera na zajęciach sprzyjała uczeniu się? Jakie podjąłem działania, aby była jak najlepsza?</p>	

Webinaria

Webinaria to rodzaj internetowego seminarium prowadzonego i realizowanego za pomocą technologii, która umożliwia obustronną komunikację między prowadzącym spotkanie a uczestnikami, z wykorzystaniem wirtualnych narzędzi. W założeniu ma przypominać tradycyjne spotkanie i umożliwić kontakt mimo dużych odległości. Webinaria wykorzystywane są głównie jako narzędzia szkoleniowe i marketingowe.

Celem webinarium jest przekazanie określonych treści. Ma on charakter wykładu, jednak z interakcjami.

Przykłady tematów realizowanych w formie webinarium:

- a) *Konsumpcjonizm odzieżowy we współczesnym świecie a zrównoważony rozwój w tekstyliach, modzie i reklamie.*
- b) *Dress code ubioru – przynależność do grupy czy sposób na manifestowanie idei np. Konsumpcjonizmu.*
- c) *Konstrukcja, modelowanie i wizualizacja 3D autorskiego projektu T-shirtu w systemie CAD ASSYST – część 1.*
- d) *Wprowadzenie do technik haftu na tekstyliach.*
- e) *Projekt autorskiego T-shirtu w programie COREL – część 1.*
- f) *Klasyfikacja dzianin oraz wprowadzenie do metod badania dzianin odzieżowych.*

Przykładowy scenariusz webinarium

Tabela 6. Przykładowy scenariusz webinarium

L.P	Elementy opisu scenariusza W1 W2		
1	Przedmiot: specjalizacja „Konsumpcjonizm odzieżowy we współczesnym świecie”		
2	Temat zajęć: Konsumpcjonizm odzieżowy we współczesnym świecie a zrównoważony rozwój w tekstyliach, modzie i reklamie		
3	Autor (nauczyciel): Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Sosnowcu ul. Grota Roweckiego 64		
4	Odbiorcy: Uczniowie technikum nr7		
5	Odniesienia do podstawy programowej:		
	Efekt kształcenia: MOD.03.1. Bezpieczeństwo i higiena pracy 6) przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska.	Kryteria weryfikacji: 6) wyjaśnia zasady prowadzenia gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz w zakresie ochrony powietrza, 7) wyjaśnia zasady recyklingu zużytych materiałów pomocniczych.	
9	Metody nauczania: wykład, pokaz, prezentacja.		
10	Miejsce pracy : CKZIU Sosnowiec	11	Czas trwania zajęć: 2 x 45 min
12	Środki dydaktyczne : rzutnik, ekran, kamera		
13	Minimalny zakres wiedzy, umiejętności i kompetencji uczniów niezbędnych do zrozumienia podawanych treści i opanowania ćwiczonych umiejętności. Uczeń: Zna podstawowe zagadnienia związane z odzieżą, procesem wytwarzania odzieży i ekologią.		

14	Zakładany przyrost wiedzy, umiejętności i kompetencji uczniów: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – Wyjaśnia zagadnienia „zrównoważonego rozwoju”. – Scharakteryzuje zrównoważony rozwój i jego wpływ na sektor tekstyliów. – Omawia znaczenie mody odpowiedzialnej. – Wyjaśnia pojęcia: <ul style="list-style-type: none"> – świadomość ekologiczna w przemyśle tekstylnym, – świadomość ekologiczna na etapie projektu ubioru, – świadomość ekologiczna konsumenta. 	
15. Przebieg lekcji z podziałem na czynności nauczyciela, ucznia		
	Czynności nauczyciela :	Czynności ucznia
	<ul style="list-style-type: none"> – powitanie grupy, – podanie celów zajęć, – przekazanie treści dotyczących grupy docelowej, – prezentacja materiałów dydaktycznych, – podziękowanie za udział w zajęciach, – odpowiada na pytania. 	<ul style="list-style-type: none"> – uczniowie słuchają, zadają pytania, odpowiadają, – słuchają, notują, zadają pytania.

Warsztaty – zajęcia praktyczne

Jak sama nazwa wskazuje to forma nauki, która kładzie akcent głównie na praktykę. Zajęcia polegają na ćwiczeniach oraz na aktywnym uczestnictwie w zajęciach. Warsztaty uwzględniają konfrontację poszczególnych osób, ich umiejętności i pomysłów.

Przykłady tematów realizowanych w projekcie w formie warsztatów:

- a) **Konstrukcja, modelowanie i wizualizacja 3D autorskiego projektu T-shirtu w systemie CAD ASSYST – część 2.**
- b) **Skaner 3D – skanowanie sylwetki i transport do systemu CAD LECTRA.**
- c) **Nanoszenie przygotowanych przez grupy REKLAMY projektów na T-shirty – druk sitowy (max 2 kolory), druk sublimacja – na torby PE.**
- d) **Naniesienie projektu graficznego na T-shirt za pomocą haftu.**
- e) **Fotograficzna sesja zdjęciowa T-shirtów.**
- f) **Opracowanie portfolio. Praca w programie Corel – część 3.**
- g) **Podstawy eksploatacji maszyn szyjących II generacji (maszyny z funkcją "nauki szycia" – programowania ścieżki przeszycia) i maszyny do obróbki termicznej: topper, finiszarka, maszyna do podklejania szwów, zgrzewanie ultradźwiękowe.**
- h) **Projekt autorskiego T-shirtu w programie COREL – część 1.**
- i) **Realizacja projektów T-shirtów i toreb ściśle wg. rysunków modelowych.**

Przykładowy scenariusz zajęć warsztatowych

Tabela 7. I Podstawy eksploatacji (identyfikacja i zasady programowania) podstawowych maszyn i urządzeń odzieżowych II generacji

L.P	Scenariusz zajęć stworzonych dla kadry Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Sosnowcu w ramach projektu unijnego.
1	Przedmiot: Warsztaty rozszerzające wiedzę i umiejętności nauczycieli prowadzących zajęcia z uczniami w zakresie specjalizacji: technik przemysłu mody.
2	Temat zajęć: <i>Podstawy eksploatacji (identyfikacja i zasady programowania) podstawowych maszyn i urządzeń odzieżowych II generacji</i>
3	Prowadzący: Dr inż. Janusz Zieliński – profesor uczelni Politechnika Łódzka
4	Odbiorcy: Nauczyciele Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Sosnowcu.
5	Cel ogólny zajęć: Rozszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu posługiwania się formami multimedialnymi, nauka sposobów realizacji podstawowych form wideo.
6	Cele szczegółowe zajęć: Maszyny I i II generacji – podobieństwa i różnice. Programowanie ścieżki przesyłania (funkcja „nauki szycia”): <ul style="list-style-type: none"> – maszyny do odszywania drobnych elementów, – automat do odszywania kieszeni, – maszyny z programowanym przemieszczaniem materiału, – guzikarka – zasady programowania, demonstracja możliwości, – dziurkarka – zasady programowania, demonstracja możliwości. Zgrzewarka ultradźwiękowa – zakres zastosowania, możliwości programowania, Maszyna do uszczelniania szwów – podstawy eksploatacji, Maszyny do obróbki cieplnej: topper i finiszarka – podstawy eksploatacji

7	<p>Metody nauczania:</p> <ul style="list-style-type: none"> – pokaz możliwości realizacji zadań na różnym poziomie programowania maszyn, – praca własna nauczyciela, – podstawy eksploatacji maszyn. 							
8	<p>Warunki realizacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Politechnika Łódzka, – pracownia technologiczna – wysoko wyspecjalizowane maszyny szyjące, – pracownia obróbki termicznej odzieży, – maszyny do realizacji szwów beznitkowych i końcowej obróbki odzieży. 							
9	<p>Środki dydaktyczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> – specjalistyczne maszyny szyjące i urządzenia do obróbki cieplnej odzieży. 							
10	<p>Minimalny zakres wiedzy, umiejętności i kompetencji uczestników niezbędny do zrozumienia podawanych treści i opanowania ćwiczonych umiejętności:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wiedza z obsługi maszyn odzieżowych, – wiedza z zakresu obróbki parowo cieplnej, – wiedza z zakresu zgrzewania wyrobów odzieżowych. 							
11	<p>Zakładany przyrost wiedzy, umiejętności i kompetencji uczestników:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podstawy eksploatacji maszyn i urządzeń odzieżowych II generacji (automat do odszywania kieszeni, zgrzewarka ultradźwiękowa, maszyna do uszczelniania szwów, maszyny do obróbki cieplnej: topper i finiszarka). 							
<p>12 Przebieg zajęć z podziałem na czynności prowadzącego i uczestnika</p>								
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th data-bbox="114 1153 831 1201">Czynności prowadzącego:</th> <th data-bbox="831 1153 1509 1201">Czynności uczestnika:</th> <th data-bbox="1509 1153 2119 1201">Przydział czasu:</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="114 1201 831 1385"> <ul style="list-style-type: none"> – Zapoznaje grupę z dostępnym sprzętem i zasadami pracy w pracowni. – Wyjaśnia podobieństwa i różnice maszyn I i II generacji. </td> <td data-bbox="831 1201 1509 1385"> <ul style="list-style-type: none"> – Przygotowuje stanowisko do pracy wg. poznanych zasad. – Realizuje zadania związane z programowaniem maszyn. </td> <td data-bbox="1509 1201 2119 1385"> <ul style="list-style-type: none"> – 5 jednostek lekcyjnych </td> </tr> </tbody> </table>			Czynności prowadzącego:	Czynności uczestnika:	Przydział czasu:	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznaje grupę z dostępnym sprzętem i zasadami pracy w pracowni. – Wyjaśnia podobieństwa i różnice maszyn I i II generacji. 	<ul style="list-style-type: none"> – Przygotowuje stanowisko do pracy wg. poznanych zasad. – Realizuje zadania związane z programowaniem maszyn. 	<ul style="list-style-type: none"> – 5 jednostek lekcyjnych
Czynności prowadzącego:	Czynności uczestnika:	Przydział czasu:						
<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznaje grupę z dostępnym sprzętem i zasadami pracy w pracowni. – Wyjaśnia podobieństwa i różnice maszyn I i II generacji. 	<ul style="list-style-type: none"> – Przygotowuje stanowisko do pracy wg. poznanych zasad. – Realizuje zadania związane z programowaniem maszyn. 	<ul style="list-style-type: none"> – 5 jednostek lekcyjnych 						

<ul style="list-style-type: none"> – Omawia zasady programowania ścieżki przeszycia w wybranych maszynach odzieżowych. – Pomaga na każdym etapie realizacji. – Pokazuje wszystkie zadania, a następnie nadzoruje ich właściwe wykonywanie. – Pomaga technicznie i merytorycznie w czasie realizacji zadań.	<ul style="list-style-type: none"> – Obsługuje specjalistyczne maszyny szyjące i urządzenia do obróbki ciepłej odzieży. – Aktywnie współpracuje z uczestnikami. – Po zakończonej pracy porządkuje stanowisko pracy.	
---	--	--

Ćwiczenia laboratoryjne

Laboratorium, jako forma zajęć dydaktycznych, to specyficzna forma prowadzenia zajęć na uczelni, która umożliwia studentom uczestniczenie bądź samodzielne przeprowadzanie różnego rodzaju badań i eksperymentów.

Przykłady tematów realizowanych w formie badań laboratoryjnych:

- a) *Badanie parametrów dzianin – m.in. ścisłość, przewodność, rozciągliwość i wytrzymałość.*
- b) *Badania tekstyliów: układalność, izolacyjność cieplna, prezentacja manekina termicznego.*

Przykład scenariusza:

Tabela 8. Przykład scenariusza :

L.P	Elementy opisu scenariusza	
1	Przedmiot: specjalizacja „Konsumpcjonizm odzieżowy we współczesnym świecie”	
2	Temat zajęć: Badanie parametrów dzianin – m.in. ścisłość, przewodność, rozciągliwość i wytrzymałości.	
3	Autor (nauczyciel): Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Sosnowcu ul. Grota Roweckiego 64	
4	Odbiorcy: Uczniowie technikum nr 7	
5	Odniesienia do podstawy programowej:	
	Efekt kształcenia: MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa 3) wykonuje badania surowców i wyrobów Włókienniczych.	Kryteria weryfikacji: 3) opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych, 4) określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych, 5) wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych.

9	<p>Metody nauczania:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ćwiczenia laboratoryjne w grupach, - identyfikacja dzianin – praca w grupach dwuosobowych, - wyznaczenie wybranych parametrów strukturalnych i fizycznych dzianin – praca w grupach dwuosobowych. 		
10	Miejsce pracy: Politechnika Łódzka	11	Czas trwania zajęć: 3 x 45 min
12	<p>Środki dydaktyczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - komputer + rzutnik, - mikroskopy stereoskopowe 6 sztuk do analizy i identyfikacji splotów dzianin, - lupy, igły preparacyjne, nożyczki (6 sztuk), - instrumentalna aparatura pomiarowa do badania parametrów strukturalnych i fizycznych dzianin: maszyna wytrzymałościowa, urządzenia do badania przepuszczalności powietrza, waga analityczna, grubościomierz. 		
13	<p>Minimalny zakres wiedzy, umiejętności i kompetencji uczniów niezbędnych do zrozumienia podawanych treści i w opanowania ćwiczonych umiejętności. Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Charakteryzuje dzianiny rządkowe i kolumnkowe, - Rozróżnia parametry struktury i właściwości fizyczne dzianin. 		
14	<p>Zakładany przyrost wiedzy, umiejętności i kompetencji uczniów : Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dokonuje identyfikacji dzianin rządkowych i kolumnkowych. - Wykonuje badanie parametrów strukturalnych i fizycznych dzianin: <ul style="list-style-type: none"> - ścisłości rządkowej i kolumnkowej, - grubości, - masy powierzchniowej, - przepuszczalności powietrza, - wytrzymałości i wydłużenia dzianin w kierunku kolumnek i rzędów. 		

15. Przebieg lekcji z podziałem na czynności nauczyciela, ucznia

Czynności nauczyciela:

- powitanie grupy,
- podanie celów zajęć,
- przydzielenie grup do poszczególnych badań,
- przekazanie treści dotyczących grupy docelowej,
- prezentacja zasady działania urządzeń pomiarowych,
- korygowanie pomiarów,
- prezentacja materiałów dydaktycznych,
- podziękowanie za udział w zajęciach.

Czynności ucznia:

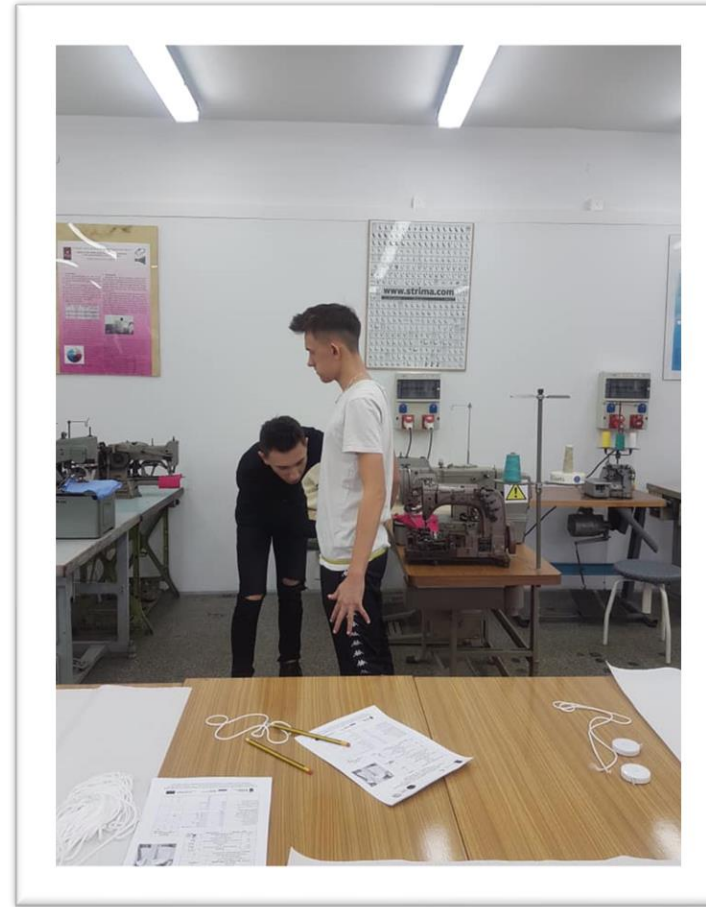
- zapoznaje się z warunkami i procedurami w laboratorium badawczym,
- zapoznaje się z urządzeniami do wykonania pomiarów,
- dokonuje identyfikacji dzianin rządkowych i kolumnkowych,
- wykonuje badanie parametrów strukturalnych i fizycznych dzianin:
  - ścisłości rządkowej i kolumnkowej,
  - grubości,
  - masy powierzchniowej,
  - przepuszczalności powietrza,
  - wytrzymałości i wydłużenia dzianin w kierunku kolumnek i rządków.

16. Ewaluacja wstępna, bieżąca i końcowa osiągnięć uczniów:

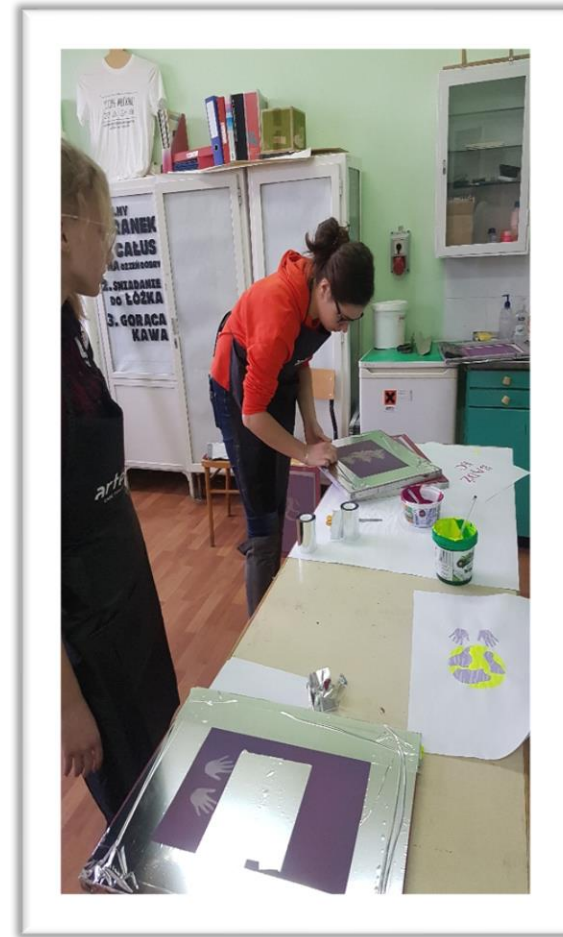
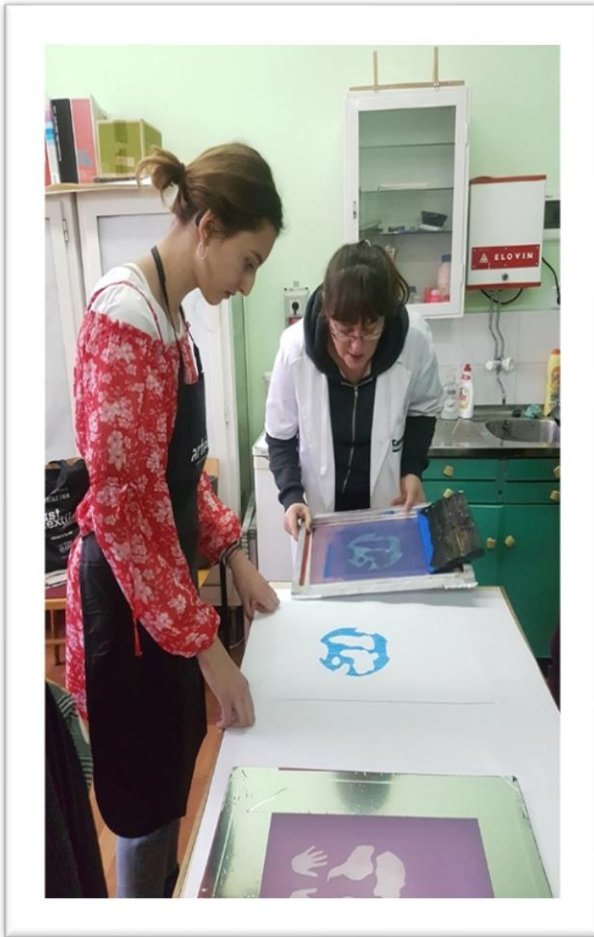
Analiza nauczyciela - obserwacja i odpowiedź na pytania :

- Czy zrealizowałem postawione sobie cele zajęć? Skąd wiem, czy i na ile zostały zrealizowane?
- Czy zastosowane przeze mnie metody pomogły uczniom zrealizować cele? Dlaczego?
- Czy atmosfera na zajęciach sprzyjała uczeniu się? Jakie podjąłem działania, aby była jak najlepsza?

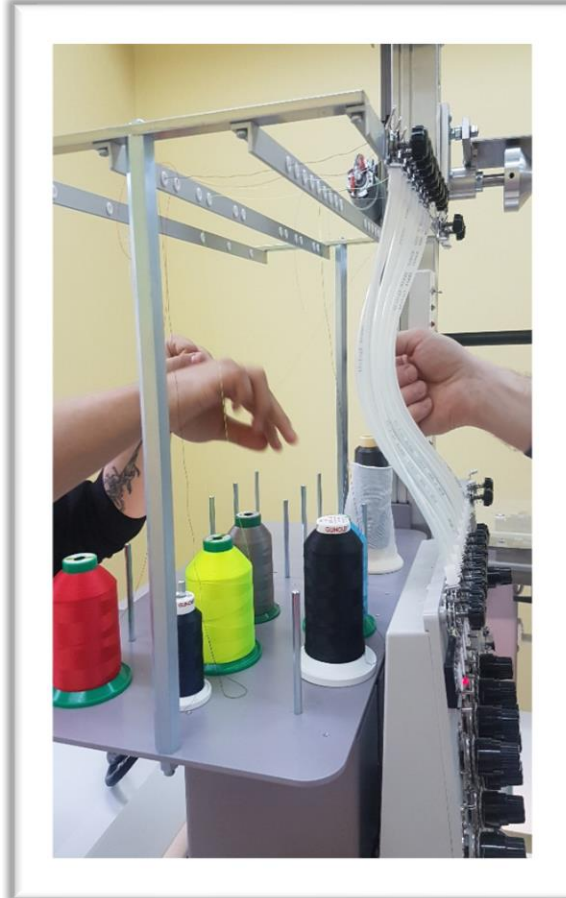
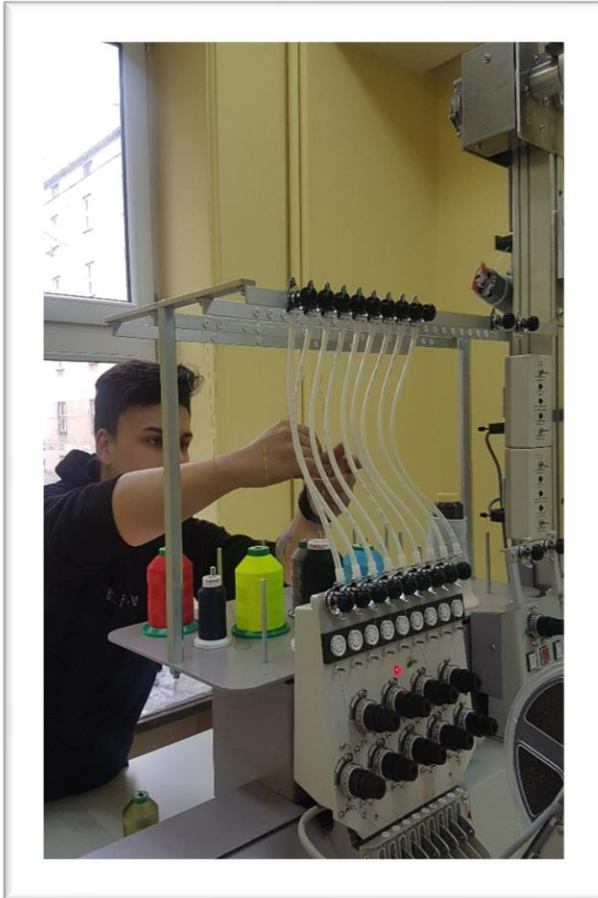
5. MODEL WSPÓŁPRACY W OBIEKTYWIE

Politechnika Łódzka pracownia Katedra ..... - Pracownia .....

Politechnika Łódzka – Katedra Włókien sztucznych – Pracownia druku

Politechnika Łódzka – Pracownia haftu komputerowego

Technikum nr 7 Projektowania i Stylizacji Ubioru w CKZiU w Sosnowcu - pracownia projektowania i wytwarzania modeli odzieży

Politechnika Łódzka - sesja fotograficzna

Politechnika Łódzka - sesja fotograficzna

**MODEL WSPÓŁPRACY SZKOŁYZAWODOWEJ I UCZELNI DLA ZAWODU
TECHNIK PRZEMYSŁU MODY**

Politechnika Łódzka - sesja fotograficzna

Technikum nr 7 Projektowania i Stylizacji Ubioru – kolekcja bawełnianych koszulek

6. KORZYŚCI WYNIKAJĄCE ZE WSPÓŁPRACY DLA SZKOŁY I UCZELNI.

Współpraca między szkołami ponadpodstawowymi, a uczelniami wyższymi to korzyści dla wszystkich zaangażowanych stron. Dzisiejsza młodzież ma ogromny potencjał do tego, by w przyszłości stać się świetnymi specjalistami, ale wiele zależy od tego, czy na etapie edukacji zostanie w nich rozbudzona prawdziwa pasja do nauki. Poprzez współpracę szkół z uczelniami, uczniowie szkół ponadpodstawowych mają możliwość zapoznania się ze strukturą uczelni, zapoznają się z podstawowymi zasadami panującymi na uczelniach oraz mają kontakt ze studentami i nauczycielami akademickimi. W wielu przypadkach, po takich doświadczeniach, uczniowie podejmują decyzje związane z własną edukacją i rozwojem swojej kariery zawodowej na poziomie wyższym w przyszłości. Uczelnie wyższe mają możliwość poznania swoich przyszłych studentów, możliwość przedstawienia i wskazania im kierunku rozwoju, dzięki czemu zyskują szansę na pozyskanie w przyszłości słuchaczy na określonych kierunkach.

Nauczyciele szkół ponadpodstawowych mają możliwość zapoznania swoich uczniów z praktycznym wymiarem swoich przedmiotów i zajęć w laboratoriach, na co często w wielu przypadkach nie pozwalają warunki szkolne. Dodatkowo współpraca wpływa na podniesienie poziomu dydaktyki, a także podniesienie prestiżu samej szkoły.

Modelowa współpraca szkół z uczelniami powinna w efekcie prowadzić do przygotowania na rynek pracy absolwentów, posiadających nie tylko wiedzę teoretyczną, ale także praktyczne umiejętności i kompetencje społeczne, niezbędne do sprawnego poruszania się po rynku pracy.

Głównym założeniem podjętej przez oba podmioty współpracy jest zapewnienie jak najlepszych warunków do rozwoju umiejętności uczniów. Zajęcia dydaktyczne prowadzone na uczelni to nie tylko szansa na zdobycie szerokiej wiedzy naukowej, ale także skorzystania z pracowni wyposażonych w nowoczesny sprzęt. Efektywna współpraca szkoły z uczelnią wyższą stanowi źródło korzyści dla wszystkich zaangażowanych stron. Osiągnięte korzyści są widoczne zarówno w krótkim czasie, jak i w dłuższej perspektywie. Dzięki udziałowi w projekcie szkolne pracownie zostały wyposażone w urządzenia, maszyny oraz materiały dydaktyczne, które zdecydowanie podnoszą jakość kształcenia przyszłych pracowników branży przemysłu mody.

Wdrożenie przedstawionego modelu współpracy szkoły branżowej i uczelni dla zawodu technik przemysłu mody przynosi wymierne korzyści wszystkim zainteresowanym stronom: uczniom, szkole, nauczycielom, uczelni oraz wykładowcom:

Wymierne korzyści dla uczniów:

- poznanie struktury uczelni i zwyczajów akademickich,
- poznanie oferty uczelni wyższych – wybór dalszej drogi kształcenia,
- szansa rozwoju indywidualnych zainteresowań i pasji uczniów,
- wzrost zainteresowania uczniów nauką - możliwość poszerzenia swojej wiedzy przez uczniów,
- możliwość uczestniczenia w zajęciach prowadzonych metodą laboratoryjną,
- możliwość wykonywania doświadczeń i eksperymentów pod nadzorem wykwalifikowanej kadry naukowej,
- zdobycie praktycznych umiejętności obsługi urządzeń i maszyn oraz poznania technologii stosowanych w branży przemysłu mody,
- wymiana poglądów, doświadczeń i wiedzy oraz zapoznania ze specyfiką zajęć akademickich,
- kontakt z kadrą akademicką, wykładowcami uczelni, przygotowanie do studiów na wymarzonych kierunkach,

- zastosowanie wiedzy szkolnej i akademickiej w życiu codziennym,
- wzmacnianie i rozwój własnych kompetencji i umiejętności zawodowych, uczestniczenie w wyjazdach, wykładach i ćwiczeniach na uczelni,
- możliwość zapoznania się z warsztatem pracy naukowców,
- możliwość zapoznania się z nowymi metodami nauczania oraz innym trybem organizacji kształcenia.

Wymierne korzyści dla szkoły i nauczycieli:

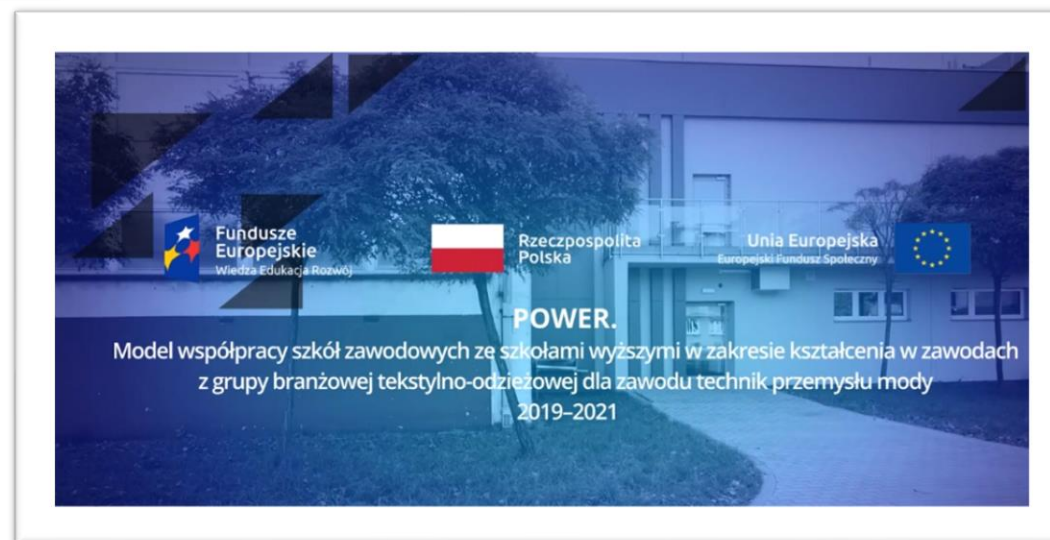
- możliwość zapoznania swoich uczniów z praktycznym, badawczym i technologicznym wymiarem swoich przedmiotów, na co nie pozwalają w wielu przypadkach warunki szkolne,
- podniesienie efektywności kształcenia,
- wymiana doświadczeń z wykładowcami uczelni,
- uatrakcyjnianie zajęć edukacyjnych, podnoszenie jakości kształcenia i jakości pracy szkoły poprzez doposażenie bazy dydaktycznej,
- wzmocnienie posiadanej wiedzy merytorycznej i dydaktycznej,
- różnorodność form dalszej współpracy (wykłady, zajęcia otwarte dla zainteresowanych, lekcje przedmiotowe ze specjalistą, ćwiczenia, laboratoria, fakultety akademickie).

Wymierne Korzyści dla uczelni i wykładowców:

- możliwość poznania swoich przyszłych studentów i wskazania im kierunku rozwoju, dzięki czemu zyskują szansę na pozyskanie w przyszłości wartościowych słuchaczy,
- wymiana doświadczeń z nauczycielami przedmiotów zawodowych szkoły ponadpodstawowej,
- popularyzacja osiągnięć naukowych oraz działań na rzecz młodzieży szkolnej służącej poszerzaniu wiedzy, pogłębianiu zainteresowań oraz ułatwieniu świadomego dokonywania wyboru dalszego kierunku kształcenia,
- wzrost rozpoznawalności kierunków oraz całej uczelni wśród przyszłych kandydatów na studia wyższe,
- zwiększanie konkurencyjności uczelni poprzez upowszechnianie osiągnięć naukowych,
- podejmowania wspólnych działań.

Model współpracy został przedstawiony w filmach dokumentujących współpracę. Filmy dostępne są na stronie:

https://ckziu.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1809&Itemid=1257

MODEL WSPÓŁPRACY SZKOŁYZAWODOWEJ I UCZELNI DLA ZAWODU TECHNIK PRZEMYSŁU MODY

7. ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK 1. PRZYKŁAD POROZUMIENIA O WSPÓŁPRACY SZKOŁY Z UCZELNIĄ

Model współpracy szkoły zawodowej i uczelni dla zawodu technik przemysłu mody może być realizowany w oparciu o porozumienie o współpracy

Porozumienie o współpracy

zawarte w dniu ..... roku, w ..... pomiędzy:

..... z siedzibą w ....., ul. ....,

NIP – ....., zwany w dalszej części "szkołą średnią", reprezentowanym przez:

– ....., **Dyrektor** ..... w .....

a

..... z siedzibą w ....., ul. ....,

NIP – ..... zwanym w dalszej części „uczelnia wyższą”, reprezentowanym przez:

– ....., **Rektor** ..... w .....

zwanymi dalej łącznie: „Stronami”, a każda z osobna „Stroną”, zawierają porozumienie o współpracy, zwane dalej: „Porozumieniem”, o następującej treści:

§ 1

Strony oświadczają, że mając na uwadze zacieśnienie współpracy oraz postrzegając edukację młodzieży jako obszar wspólnych działań, a także potrzebę wzbogacenia programów nauczania w szkołach ponadpodstawowych o zagadnienia zawarte w Programie specjalizacji ..... Dzięki obopólnej wymianie doświadczeń i wiedzy strony zakładają wsparcie dla uczniów w formie

podniesienia kompetencji zawodowych i zdobycia dodatkowej wiedzy z zakresu branży przemysłu mody. Działania te podniosą również jakość i atrakcyjność kształcenia uczniów.

§ 2

Przedmiotem Porozumienia jest prowadzenie partnerskiej współpracy w zakresie działalności dydaktycznej.

§ 3

1. W ramach Porozumienia, uczelnia wyższa zobowiązuje się do:
  - 1) umożliwienia uczniom, i nauczycielom przedmiotów zawodowych udziału w zajęciach teoretycznych i praktycznych organizowanych przez uczelnie wyższą;
  - 2) prowadzenia lekcji/wykładów z Programem nauczania specjalizacji z wykorzystaniem infrastruktury uczelni wyższej jak i szkoły oraz w formie webinarium;
  - 3) wyznaczeniu koordynatora do kontaktów ze szkołą, który będzie odpowiedzialny za harmonogram realizacji zajęć;
  - 4) prowadzenie dokumentacji udziału uczniów w programie (listy obecności, dziennik zajęć);
  - 5) wystawienia uczniom certyfikatów potwierdzających zdobycie dodatkowych umiejętności zawodowych;

§ 4

1. W ramach Porozumienia, szkoła zobowiązuje się do:
  - 1) wyboru klasy/klas, które będą uczestniczyły w realizacji programu specjalizacji, w przypadku kiedy będzie tego wymagało przeprowadzenia rekrutacji uczniów;
  - 2) wytypowania koordynatora, który z ramienia szkoły będzie się kontaktował z uczelnią, będzie odpowiadał za sporządzenie harmonogramu zajęć oraz ich nadzorowanie;
  - 3) w terminach kiedy zajęcia będą odbywać się na uczelni zorganizowania i sfinansowania przejazdu dla uczniów i ich opiekuna;
  - 4) w terminach kiedy zajęcia będą organizowane w formie webinarium, koordynator jest odpowiedzialny za zorganizowanie sali wyposażonej w odpowiedni sprzęt umożliwiający uczniom udział w zajęciach;
  - 5) prowadzenie dokumentacji udziału uczniów w programie (listy obecności, dziennik zajęć);

§ 5

1. Strony wyznaczają przedstawicieli odpowiedzialnych za utrzymanie kontaktów i koordynację współpracy:

1) ze strony uczelni:

.....;

2) ze strony szkoły:

.....

§ 6

1. Niniejsze Porozumienie ma charakter ramowy oraz określa podstawowe zasady współpracy pomiędzy Stronami i jako takie nie stanowi samodzielnej podstawy do wzajemnych roszczeń Stron.
2. Strony oświadczają, że niniejsze Porozumienie nie ogranicza możliwości podpisywania analogicznych Porozumień z innymi podmiotami.

§ 7

1. Porozumienie wchodzi w życie z dniem jego podpisania przez obie Strony i zostaje zawarte na czas określony .....(rok szkolny).
2. Porozumienie zostało sporządzone w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze Stron.
3. Wszelkie zmiany Porozumienia wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności, z wyłączeniem § 5.
4. Każdej ze Stron przysługuje prawo wypowiedzenia Porozumienia w formie pisemnej, pod rygorem nieważności, z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia.
5. Każdej ze Stron, w przypadku rażącego naruszenia postanowień Porozumienia przez drugą Stronę, przysługuje prawo wypowiedzenia Porozumienia ze skutkiem natychmiastowym.

.....
Przedstawiciel uczelni

.....
Przedstawiciel szkoły

ZAŁĄCZNIK 2. Ankieta dla ucznia

„Diagnoza potrzeb uczniów” – ankieta

W związku z realizacją projektu: „Opracowanie materiału zawierającego analizę potrzeb uczniów dla zawodu ..... pod kątem wykorzystania potencjału uczelni do rozszerzenia oferty edukacyjno-dydaktycznej”, prosimy Cię o wypełnienie poniższej ankiety. Jej celem jest zbadanie Twoich potrzeb edukacyjnych oraz ewaluację już podjętych przez szkołę działań. Zależy nam na jak największym poziomie świadczonej edukacji, dlatego Twój głos jest dla nas bardzo ważny. Bardzo prosimy o poświęcenie jej uwagi i uczciwe, otwarte odpowiedzi.

Ankieta jest w 100% anonimowa.

Metryczka:

Płeć: K   M

Oceń proszę na skali od 0 do 5 (0=najgorzej; 5=najlepiej jak tylko możliwe):

1. W jakim stopniu uczelnia spełnia Twoje oczekiwania edukacyjne?

0 > 1 > 2 > 3 > 4 > 5

2. W jakim stopniu oceniasz poziom edukacji, prowadzonej na uczelni?

0 > 1 > 2 > 3 > 4 > 5

3. Jak oceniasz techniczne przygotowanie uczelni do prowadzonych zajęć?

0 > 1 > 2 > 3 > 4 > 5

4. Jak oceniasz przygotowanie merytoryczne prowadzących zajęcia?

0 > 1 > 2 > 3 > 4 > 5

5. Jakbyś ocenił/a zajęcia praktyczne?

0 1 2 3 4 5

6. Określ swój poziom ogólnego zadowolenia z uczęszczania na uczelnię?

0 1 2 3 4 5

7. Jak oceniasz przydatność brania udziału w spotkaniach z przedstawicielami biznesu?

0 1 2 3 4 5

Odpowiedz proszę na poniższe pytania, zakreślając prawidłową odpowiedź.

8. Czy planujesz rozwój zawodowy w przyszłości zgodny z teraźniejszym kierunkiem edukacji?

TAK / NIE

9. Czy poleciłbyś/poleciłabyś innym edukację na uczelni?

TAK / NIE

10. Które z wymienionych uznajesz za "najmocniejszą" stronę uczelni? Zaznacz najbardziej odpowiednią odpowiedź lub napisz komentarz.

- Przygotowanie wykładowców
- Zajęcia praktyczne
- Zajęcia teoretyczne
- Wyposażenie sal
- Inne: napisz jakie:.....

11. Jakiego wsparcia byś oczekiwał/oczekiwała, aby Twoja edukacja była bardziej efektywna? Zaznacz najbardziej odpowiednią odpowiedź lub napisz komentarz.

- Większej ilości warsztatów praktycznych
- Więcej teorii
- Większej ilości spotkań z instytucjami z rynku mody np. uczelniami wyższymi
- Szkoleń on-line
- Inne: napisz swoją odpowiedź poniżej:

.....
.....

Pytanie otwarte. Napisz proszę swój komentarz pod pytaniem.

12. Co byś zmienił/zmieniła w prowadzeniu zajęć?

.....
.....

13. Co uważasz, jest najsłabszym elementem uczelni?

.....
.....

14. Co Twoimi zdaniem, uczelnia mogłaby robić inaczej/lepiej/więcej (lub masz jakiś inny pomysł na nowe działania) aby kształcenie na uczelni było jeszcze bardziej efektywne?

.....
.....

ZAŁĄCZNIK 3. Ankieta dla nauczyciela

„Diagnoza potrzeb nauczycieli” – ankieta

W związku z realizacją projektu: „**Opracowanie materiału zawierającego analizę potrzeb uczniów i nauczycieli dla zawodu..... pod kątem wykorzystania potencjału uczelni do rozszerzenia oferty edukacyjno-dydaktycznej**” prosimy Cię o wypełnienie poniższej ankiety. Jej celem jest zbadanie Twoich potrzeb edukacyjnych oraz ewaluację już podjętych przez szkołę działań. Zależy nam na jak największym poziomie świadczonej edukacji, dlatego Twój głos jest dla nas bardzo ważny. Bardzo prosimy o poświęcenie jej uwagi i uczciwe, otwarte odpowiedzi.

Ankieta jest w 100% anonimowa.

1. Które z wymienionych uznajesz za “najmocniejszą stronę” uczelni?

Najbardziej odpowiednią odpowiedź, zakreśl w kółku.

- Przygotowanie wykładowców
- Zajęcia praktyczne
- Zajęcia teoretyczne
- Wyposażenie sal
- Inne: napisz swoją odpowiedź poniżej:

.....

.....

2. Jakiego wsparcia byś oczekiwał aby Twój rozwój był bardziej efektywny?

Najbardziej odpowiednią odpowiedź, zakreśl w kółku.

- Nic więcej nie potrzebuję poza to co już jest
- Więcej zajęć teoretycznych
- Więcej zajęć praktycznych
- Większej ilości spotkań z przedstawicielami biznesu
- Szkoleń on-line / webinarów
- Inne: napisz swoją odpowiedź poniżej:

.....

.....

3. Jakich szkoleń, wsparcia od strony uczelni oczekiwałbyś/oczekiwałabyś, aby móc prowadzić bardziej efektywne zajęcia z uczniami?

.....

.....

4. Oceń proszę na skali od 0 do 5 (0=najgorzej; 5 = najlepiej jak tylko możliwe):

Jak oceniasz przygotowanie techniczne sal wykładowych?

5. Oceń proszę na skali od 0 do 5 (0=najgorzej; 5 = najlepiej jak tylko możliwe):

Jak oceniasz przygotowanie merytoryczne wykładowców?

0 > 1 > 2 > 3 > 4 > 5

6. Oceń proszę na skali od 0 do 5 (0=najgorzej; 5 = najlepiej jak tylko możliwe):

Jak oceniasz przydatność uczestniczenia w targach branżowych?

0 > 1 > 2 > 3 > 4 > 5

7. Oceń proszę na skali od 0 do 5 (0=najgorzej; 5 = najlepiej jak tylko możliwe):

Jak na oceniasz przydatność organizacji spotkań mających na celu wymianę wiedzy i pomysłów np. z przedstawicielami biznesu?

0 > 1 > 2 > 3 > 4 > 5

Pytania otwarte

8. Jakie widzisz możliwe dodatkowe działania, jakie uczelnia mogłaby podjąć aby podwyższyć poziom prowadzonej edukacji?

.....
.....

9. Co byś zmienił/zmieniła w prowadzeniu zajęć?

.....
.....

10. Jak Twoim zdaniem, mogłaby wyglądać współpraca szkoły z uczelnią wyższą? Na jakie elementy powinien zostać postawiony największy nacisk i jakie działania widzisz, które mogłyby gwarantować efektywność takiej współpracy?

.....
.....

8. AKTY PRAWNE WARUNKUJĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE TECHNIK PRZEMYSŁU MODY:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 31 marca 2017 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach (Dz.U. 2017 poz. 860).

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół (Dziennik Ustaw 2017 r. poz.703).

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 13 marca 2017 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego (Dz.U. 2017 r. poz. 622).

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 marca 2017 r. w sprawie szczegółowej organizacji publicznych szkół i publicznych przedszkoli (Dz.U. 2017 poz. 649).

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie praktycznej nauki zawodu.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego.

Obwieszczenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 marca 2019 r. w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy.